

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Assertio Omnium Articvlorvm M. Lvtheri, Per Bvllam Leonis X. Novissimam Damnatorvm

Luther, Martin

[Basel], 1521

VD16 L 3876

Vicesimvs Octavvs. Si Papa cum magna parte Ecclesiae sic uel sic sentiret,
nec etiam erraret, adhuc no[n] est peccatum, aut haeresis contrarium
sentire, praesertim in re non necessaria ad salutem, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-33308

ARTICVLORVM DAMNATORVM

de signis
 Christus, nolite credere, dabunt enim signa & prodigia,
 ut in errorem ducant, si fieri potest, etiam electos: Ecce præ-
 dixi uobis. Et. j. Timot. iij. Spiritus manifeste dicit, quia
 in nouissimis temporibus discedant quidam a fide atten-
 dentes spiritibus erroris, & doctrinis dæmoniorū, in hy-
 pocriti loquentium mendacium, & cauteriatam habenti-
 um suam conscientiam, prohibentium nubere & abstinere
 a cibis, quos deus creauit ad percipiendū cum gratiarum
 actione fidelibus & his qui cognouerūt ueritatem.

Ecce nō solum hic probatur potestas Papisticarum do-
 ctrinarum & legum, sed etiam admonitio nostri, ut ab ijs
 pseudo magistris caueamus, qui ceremonijs hic & illic
 Christum ostentantibus, nos a fide sincera alienant. Nam
 & Daniel. viij. prædixit Antichristum fore regem impu-
 dentem facie, hoc est (sicut Hebraeus habet) potentem spe-
 ciebus, pompis & ceremonijs externorum operum, extin-
 cto interim spiritu fidei, sicut uidemus impletum, tot reli-
 gionibus, ordinibus, collegijs, ritibus, uestibus, gestibus,
 ædificijs, statutis, regulis, obseruatijs, ut numerum nomi-
 num eorum uix recites, quorum nullus Euangelium curat,
 donec irrita facta sint omnia mandata dei, præsertim
 princeps iusticiæ fides Christi, propter traditiones has ho-
 minum impiorum. Et hæc quidem milites fecerūt. Et hæc
 regno Antichristi conueniebant.

VICESIMVS OCTAVVS.

Si Papa cum magna parte Ecclesiæ sic uel sic
 sentiret, nec etiam erraret, adhuc nō est peccatum,
 aut hæresis contrarium sentire, præsertim in re non
 necessaria ad salutem, donec fuerit per Concilium
 uniuersale, alterum reprobatum, alterum appro-
 batum.

Hæc in

Hæc in indulgentijs dixi, minus tūcerum peritus. Stult iterum reuo-
 te enim dixi, quare articulum damno ipsemet, cum enim ^{cat.}
 in eo quæstio de rebus non necessarijs ad salutē uerfetur,
 non debui Papæ aut Concilio tribuere rātum potestatis,
 ut e non necessaria re, necessariam facere possent. Sed sic
 debui dicere, sicut & nunc dico: Si Papa & Concilium sic
 desiperent, ut in rebus non necessarijs ad salutem determi-
 nandis, tempus & studia perderent, habendi & contem-
 nendi essent pro fatuis & infanis, cum omnibus suis de-
 terminationibus larualibus, cum tam multa sint necessa-
 ria ad salutem, quæ sola tractari oporteat. Talis autem fa-
 tuitas est, q̄ de indulgētijs, de primatu Papæ, de transsub-
 stantiatione panis, & infinitis alijs nugis, ad rem nihil per-
 tinentibus, sæpius in Concilijs determinauerunt. De qui-
 bus Paulus, j. ad Timoth. iij. Stultas autem & aniles fa-
 bulas deuita. *ut papa in suis raxpmatibz fecerit alismatibz q̄nd*

Laudo ergo egregiam Bullam istam, quæ Papæ & Con-
 cilio tribuit negotium, rerum non necessariarum ad sa-
 lutem, neque enim digni sunt alio negotio, quam, ut sta-
 tuant, definiant, seruent aliena, impertinentia, & non
 necessaria ad salutem. Quid enim illis & saluti? Sed &
 Bulla ipsa, ut proles imitetur parentes suos, fere non la-
 borat, nisi in articulis ad rem prorsus nihil pertinētibus.
 Cum ergo e non necessarijs necessaria faciant, & hæc, ne-
 glectis interim fidei documentis, pro articulis obtrudant
 populo dei, non intelligimus adhuc, eos operāte Satana,
 operationibus erroris Ecclesiam uastare? Quid enim po-
 test esse nisi error, quod cum necessarium non sit, necessa-
 rium arbitrio hominum efficitur: ut hominū spem ædi-
 ficent super arenam, ut credāt necessarium, quod necessa-
 rium nō est. O uos impijssimi animarū seductores, quam
 scelerate illuditis populo dei.

H h ij Igitur

ARTICVLORVM DAMNATORVM

*Homini non
tantopere &
soli credēdū.*

Nota.

Agit siue Papa, siue pars, siue Conciliū sic aut sic sentiat nemini debet esse præiudicium, sed abundet quisq; in sensu suo, in eis rebus, quæ necessariae non sunt ad salutem. In libertatem enim uocati sumus, ut non sit uecelle credere uerum, quod alius homo sentit uel dicit, cōtenti eis credere, quæ in scripturis docti sumus. Si uero Papa poterit ullo iota probare, se habere ius condēdi etiam minimam legis literam, nedum articulos fidei statuendi, libēter hæc reuocabo. Vsum & præsumptionē, quibus hæcenus præualuit, non curo, scripturas sanctas quero, quandoq; dem omnia, quæ in Ecclesia fiunt, e scripturis sanctis, autoritatem & exemplum habere debent. Sicut dicit Deutro. iiii. Nō addetis ad uerbum quod loquor uobis, nec auferetis ex eo. Et Zach. ij. Legem dei requirent ex ore sacerdotis, quia angelus domini exercituum est.

VICESIMVS NONVS.

Via nobis facta est encruandi autoritatem Conciliorum, & libere contradicēdi eorum gestis, & iudicandi eorum Decreta, & confidenter confitendi quicquid uerum uidetur, siue probatum, siue reprobatum fuerit a quocunq; Concilio.

*Scriptura sit
iudex conciliorum.*

Quam maligniter & insidiosè sanctissimus ille Christi uicarius captat mea uerba. Sic enim ponit hūc articulum, ac si ego uoluerim Concilijs resisti pro cuiusuis libidine. Ego enim docui Concilijs dissentire & resistere, si quando contraria uel scripturæ uel sibi ipsis statuissent. Scripturam, inquam, uolo iudicē esse Conciliorum. Quod dixi, propter cōcilia illa nouissima, in qbus nihil definitū est, iuxta scripturas, sed omnia sc'd'm mera hominum statuta & somnia, si qua optima statuta sunt, ut potius hoim conciliabula, quam cōcilia Ecclesiæ dicere possis. Nam quid Constantiæ statutum sit, uidebimus infra,

Quod